

podobe, to so portreti po naravi, katere podaja Rais v svojih spisih; iz njih diše čista narava kraja, iz katerega so vzete. Rais sam jih je imenoval „horské kořeny“. Čitatelj se kar zaljubi v ta gorski kraj in v njegove prebivalce! Poln občudovanja pa tudi gleda tiste, ki so temu gorskemu ljudstvu v svojem poklicu kot duhovniki ali učitelji posvetili svoje življenje in ž njim — da

prevajajo češki prelagatelji z marljivo roko najrazličnejše književne proizvode. Koliko se tu izgubi fizičnega dela, koliko časa in denarja! Dejstvo je, da je češki bravec samo zbežan zaradi čezmerne plodovitosti češkega tiska, da ne vé, kam naj se obrne in kaj naj si izvoli. Senzacijske stvari „najmodernejših“ pa so vendarle bravce razočarale popolnoma, tako da pametnejši čitatelji ne čitajo ničesar ali

Siroti.

tako rečem — skup zrastle. Raisovi spisi imajo veliko umetniško ceno in so zdravo berilo za vse.

Koliko se je v poslednji dobi izdalo na Češkem knjig! Ali kako malo je dobrih, v resnici dobrih! Človek bi jih lahko na prstih seštel. Vse drugo je berilo za lačne bravce, ki nič ne mislijo in se bojé misli. Samo kratkočasiti se hočejo in nič več. Da, domača produkcija niti ne zadoščuje. Iz tujine

pa čitajo stare pisatelje. Zdi se, da se je nekaka bolezen lotila češkega slovstva, bolezen epidemična, ki so jo zanesli iz tujine na Češko in Čehom umetno vcepili. A sedaj je vendar nastal preobrat na bolje. Zrak se čisti, ugasla imena starih pisateljev začenjajo zopet žareti. Dal Bog, da bi to imelo kaj uspeha!

Fr. Štingl.